

Nro. 5.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken Januarius 18-ik napján
1806-ik esztendőben..

B é t s.

Igen örvendetes hiradással kívánunk ma a' két Magyar Hazának szolgálni. Császár és Császárné Eö Felségek, a' mi leg jobb, 's leg kedvesebb Urunk és Asszonyunk, két hólnapnál tovább tartott távol lételek után, tegnap dél előtt 11 és 12 óra közt ezen fő és rezidentias városokba, a' lakosoknak könnyekkel elegyes de örvendetes Vivat kiáltások közt friss egeszégben és szorentséssen vissza érkeztek. Szivszakadva várt haza jövedelek következendő pompás tzeremoniával ment végbe.

Már reggeli hét órakor minden Bécsi fegyveres polgár kompániák öszve gyülekeztek a' ki rendelt helyre, 's azután Török muzsika alatt min-

den útzakat 's fő piaczkokat, a' mellyekenn tudniillik Eö Cs. 's Apoft. Kir. Felségek által menendők valának, el foglalták. Nyólcz órakor az Auszriai Kormányfzék tagjai közzül 50 válogatott, 's ezüst palzomantal gazdagon premzett Királyszinü forma ruhában öltözött most leg először fel állitatott gárdisták, 's utánnok a' Bécsi forma ruhás lovas polgárok a' Thabor nevezetü hidakon túl lévö Spitz nevezetü faluig eleibe mentek Eö Felségeknek, a' kik *Felszbergből* herczeg Lichtenstein jószágából, a' hol tudniillik azon éjel háltnak, magok is oda érkeztén, és az eleikbe ment Kórmányfzékbeli szép forma ruhás deputatusoktól beneventáltatván, a' számokra készített fölöstökömnék vételére egy kevellé meg állapodtak. Jegyeztük meg, hogy azon környékbeli falusi lakosok Eö Felségeknek vissza leendő jövedelekröl tudósítatván oda sereglettek, 's apró fegyverekből adott szalvé által nyilatkoztatták ki azon való örömöket, mellyenn Eö Cs. Kir. Felségek könnyekkel elegyes örömet mutattak.

Bécs városának nagy számmal öszve sereglett lakosi a' Leopoldstadtt leg föbb útzáját, a' Tábor hidtól fogva a' Veres torony nevezetü kapuig, a' mellyenn a' fegyveres polgárság a' jó rend fenntartás végett két óldalon lineába állottak, nagy nyughatatlansággal vártak Eö Felségeket, a' kik a' fent nevezett kis falutskából ki indulván következő rendel jöttek bé a' városba — Elöre egy udvari furir lovaglott, utánna egynéhány forma ruhás postatisztek ló haton; utánnok az ifjú polgárokból fel állitatott szép forma ruhás osztály seregnek egy része trombitával és zázlójokkal mentek, ezeket az A. Auszriai Kormányfzék tag-

jai közzül ezen alkalmatosságra rendelt igen fényes forma ruhás, mintegy 50 főből álló lovas Gardistáknak egy része követte. Ezeket azon hat hintók, mellyekbe hat hat posta lovak vóltak bé fogva, és a' mellyekbe az Eő Felségek udvari tisztjeik és a' Fels. Császárné udvari dámai ültenek meg előztek. — Végtére az Eő Felségek hintaja, mellybe hat ezüstös szerfzámú szép fejér lovak vóltak bé fogva. A' hintó mellett két felől Feldmarsal *Ferdinand* Würtembergi herczeg és más fő hadi tiszttek, utánnok a' fent 'emlitett Kórmányfzékbeli Gárdisták, 's ő utánnok a' lovas polgárságnak másik része lovaglottak. Valamerre Eő Felségek elmentek, mindenütt könnyekkel elegyes örömmel köszöntötték az Eő Felségek vissza jövedeleken örvendező sokaságot.

A' Leopoldstadti hid és a' veres torony nevezetű belső város kapuja közt az Eő Felségek hintaja meg állapodvan, a' Magistratustól eleikbe küldött Deputatiónnak szószóllója Eő Felségeket igen érzékeny oratióval meg köszöntötte, 's egyszersmind a' város kultsait Császár Eő Felségének által adta. Ekkor a' város bátyáira ki vonatott ágyuk durogni kezdvén, Eő Felségeknek hintaja is meg indúlt, és mind a' belső 's külső városi harangoknak szüntelen való zúgási, és ágyúk ropogási, mind az örvendező nép *Vivat* kiáltási közt a' városnak leg nevezetesebb útzáin keresztül, mellyekenn a' fegyveres polgárság paradirozott, a' Sz. István templomába mentek. — Ezen templom ajtaján belől 12 szép fejér köntösbe öltözött hajadonok fogadták el Eő Felségeket, és egy közülök egy bársony párnára tett, 's ezen emlékezetes napra készített versezetet adott által Eő Felsé-

geknek, a' kik, a' mint képzelní is lehet, könyves szemekkel vették azt által; és velek együtt a' környülállott személyek sirtak az öröm miatt.

Ekkor ismét három versbeli szálvét adtak a' város bátyárra ki vonatott ágyúk, melyek a' hálaadó szent mise és *Te Deum* végződése után harmad ízben is durogtak. — Innen Csász. lakó palotájokba az úgy nevezett Burgba mentekbé, melynek tágas piacznán számtalan nép várta Eö Felségeket. Az ezen alkalmatosságra fel állítatott ifjú polgárokból álló igen szép forma ruhájú granatiros sereg álván strázsán paradirozott leg elsőben. — Estére minden belső és külső városban lévő teatrumokba szabad bé menetel engedtetett.

Az ö Felségek szerentsés vissza jövetelüket még előzőtt napon következendő hirdetmény ragasztatott ki a' közönséges épületeknek falaira:

Mi II. Ferencz Isten kegyelméből választott Római - és Austriai örökös Császár, Német - Magyar - és Cseh - Országi Király, Austriai Fő Herczeg s. a. t.

„Midön töltek el távoztam volna, fontos okokra nézve úgy hittem, hogy az én töletek való el válásom igen rövid ideig fogna tartani, mivel álhatatossan elvégzettem magamban, hogy a' Magyar Országi Diétának el végződése után Bécsbe mingyárt vissza mennyek, és közöttetek maradjak mind addig, mig az én ott való maradásom az én uralkodói kötelességemmel együtt meg álhatott volna. Egyedül a' szorongató környülállások akadályoztatták ezen feltételemnék végre hajtását. Mind ti reátok, mind minden hiv jobbágyaimra nézve kötelesnek tartottam magamat az egyesült Armádiához közel lenni. Magam he-

lyett olly képviselőt választottam, a' ki eránt tel-
lyes bizodalommal vóltatok, és a' ki arra a' leg
nagyobb mértékben méltó vólt. Én is, a' meny-
nyire az ellenkező történetek tsak engedtek, dol-
gaitokkal foglalatoskodtam, 's róllatok gondot vi-
seltem."

„Az isteni gondviselésnek planumában nem
lévén, az óhajtott bátorságnak állandó fundamen-
tomra való állításában fegyverünket szerentselli-
teni, minden erőmet 's tehetségemet arra fordito t-
tam, hogy az én szorongatás közt lévő birodal-
mamnak a' békefféges alkudozások által tsendeffé-
get és pihenést szerezheffék, melly az én szivem-
nek ugyan elég idején ugyan meg nem lett, de még
is olly hamar végbe ment mint az illy igen fontos do-
lognak mind a' jelenvaló, mind a' következő
időre nézve, és a' mint annak végbe vitelére a'
költsönös meg egyezés kivánták végre mehetett."

„Végtére a' tölletek lett el válásomnak sze-
rentsétlen időpontja el múlt. A' ti álhatatos szen-
vedésteK, tántorithatatlan hozzám való ragaszko-
dáftok, a' tsendeffég és jó rendtartásra függesztett
vigyázóságtok, a' ti minden emberi nyomorúság-
nak jótéteményeitek által leendő engesztelésére
való mindenkori készségtok szivemet meg hatván
majdan vissza térek hozzátok. — Semmi köteles-
ségtetek tellyesítés, semmi virtuust gyakorlás nélkül
nem hagyatatok. Valamint Polgártársaitoknak és
a' külföldieknek figyelmeteffégekre érdemesekké,
úgy az én háladatosságomra is méltokká tettétek
magatokat. — Még tölletek való távollétemben,
és a' leg keményebb kiseretek közt is vizafizaláft
és megnyugováft találtam ezekben."

„De ha szinte leg nagyobb jussal botsátom

is magamat azon örvendetes érzékenységre, melyet az én Bécs városa derék lakosi közzé való vissza térésem egy illy fontos időpontban nékem szolgált; ha szinte ti igen nagy örömmel fogjátok is a' ti uralkodó fejedelmeteket fogadni, és ha szinte a' ti általotok ki állott nyomorúságról az ő ismét látásának első szempillantatjaiban egészen el feljkteztek is; de még se gondollyátok, hogy én a' ti állapototoknak mivóltát ne tudnám és meg ne fontoltam volna vóltaképen.

Ugy vagon jó népem! te olly nyomorúságokat állottál ki, mellyek a' te szorgalmatos munkával 's fáradsággal keresett javaidat alsó fundamentomokban meg rázta. — Én e' meg lett dolgra nézve meg nem tsalatkozok, sőt inkább szorgalmatossab azon leszek, hogy a' környölállásoknak mivóltát vóltakép n meg tudhassam, annál inkább, mivel ez az esmér t a' segítő eszközöknek a' szükséggel egyarányosságba leendő tételekre nézve elkerülhetetlenül meg kívántatott. — A' mit tsak illy számos ellenkező környölállásoknak öszvetsoportozások közt a' hosszasn tartott Consumtio miatt támadható szükség és türhetetlen dragságnak el hártására végbe vihettem, a' már mind meg lett, sőt ennekutána is minden isteni gondviseléstől kezembe adatott eszközökkel ezen nagyon szivemen fekvő végnek elérésében élni fogok.“

„Továbbra is legyetek Fejedelmetekhez olly hivek, mint a' millyenek az idő legterhesebb pontjában vóltatok támogallátok az én köz jót tárgyazó törekedéseimet valódi közbuzgósággal, kettőztessétek meg munkasságtokat, továbbá is szenteljétek a' jótélre való hajlandóságra magatokat, semmit ne ügyellyetek az igasságtalan kissebbité-

sekre, egyedül az Istenre támaszkodjátok, 's velem együtt hívjátok ötet segítségül; ennél fogva a' ti sebeitek, akármelly mélyek légyenek is azok, majdan bé gyógyúlnak. — *Költ Felszbergben, Januarius 15-dik napján 1806-dik esztendőben.* — *Ferentz.*

N é m e t O r s z á g.

Napoleon Fr. Császár és Olasz Országi Király a' múlt December végén Bécsből el menvén *Monachium* felé vett útjában *Landshutban* a' postalovak változtatásának ideje alatt, az oda való Professorokkal beszélgetett, 's maga tudósította őket a' *Posonyban* Dec. 27 ik napján szerzett békeességről. — A' Német Birodalombeli Papi Vál. Fejedelem és fő Cancellarius Eö Frantzia Csász. Felségeknek tiszteletekre, Januar. 1 ső napján Münchenbe vagy *Monachiumba* utazott. — A' Trieri vólt Papi Vál. Fejedelem is *Clemens* Lengyel Kir. herczeg kedves testvér hugának *Kunigunda* Eö Kir. Herczégének tarsaságában azon Fels. Személyeknek tiszteletekre oda ment. Mind ketőjököt nagy megkülömböztetéssel fogadták mind a' Fr. Császárné, mind pedig a' *Müncheni* Fejedelmi udvar.

E' folyó hólnap 4-ikén, a' mint Münchenből iratik, a' szüntelen való foglalatosságot szerető Fr. Császár, 20 testörző katonáktól és egy talmátstól kísértetvén, München városa nevezetesebb útzaít bé járta, és a' parádé piatzon lévő áruló boltokba bé menvén, azokban szorgalmatosan tudakozódott, mitsoda portékákat arúlnak, mennyi árron adják, mitsoda fabrikákba készültek, 's mitsoda rendbéli emberek viselik. — A' következő napon reggel a' Baváriai örökös herczeg társasá-

gában, a' kit igen szeret és betsül, *Fürstenriedbe* vadászatra ment. — Utjában a' könyörülő barátok klastromja mellett, mellybe minden vallásbeli különbség nélkül minden szegény betegek felvételnek és ingyen orvosoltatnak, megállapodván abba bement, annak intézetjeiről, a' betegek számáról, tápláltatásokról, orvoslások módjáról, 's több e'félekről szorgalmatosan értekezett az ott lévő Priorótól, végtére tőle bútsút vévén szép ajándékot hagyott a' klastrom számára. — Csak nem minden nap vadászatra megyen, kétség kívül azért, hogy azon előtte igen kedves mulatság által a' táborozásnak sullyát el felejtse, 's elment erejét vissza szerezhesse.

Továbbá, így szólnak a' Müncheneri 5-ik Januariusi tudósítások. A' mi igen szép és kellemetes herceg Asszonyunknak *Augustának*, *Beauharnois* (olvasd Boharné) *Eugenius* Olasz Országgi Vice Királynak el mátkálítása tegnap ment végbe; öszve parosítások ezen folyó hólnap 15-ik napján fog itten Francia Császár és Császárné Eőfelségek jelenlétekben végbe vitetödni, a' melly napra a' nevezett Vice-Király is ide váratik.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Bécsi Csász. Kir. udvarnak azt a' jószívűségét, melly szerént a' Frantzia Császárral szerzett békeességben Angliát is részesíteni igyekezett, az Anglus miniszterek megvetvén, tovább is folytatni kívánnyák a' hadakozást. — Az antiministerialis rész el tökélette magában, hogy ha Pitt miniszter az e' folyó hólnapnak 17-ik napján el kezdödő Parlamentalis Gyűllésekben valamellyik Európai Fejedelemnek adandó pénzbeli segedelemről emlékezetet tenne, azt egy atallyában meg nem en-

gedné, nemtsak azon okból, mivel avval semmit nem használna, de kiváltképen azért, mivel az Angliai Statusnak adossága a' Franczia Revolutiónak kezdetétől fogva annyira megnevekedett, hogy annak lesfizetésére soha sem leszen elegendő tehetősége. — A' mint egy Német Országi nagy Tudós megjegyzette, 600 millió font sterlingre, az [az, 6600 millió forintra megyen, mellynek pengő pénzben, mint p. o. piafterben leendő elvitelére 12500 szeker, 's 25000 ló kívántatna.

Admiral *Cornwallis*, a' Franczia és Anglia Országok közt lévő tengerben, az úgy nevezett *Canalisban* való commandóságot, melly 25—30 ezer font sterling fizetéssel vólt öszve köttetve, bizonyos okokra nézve le tette. Ugy hallatik, hogy Lord Gardner fogja ötet azon hivatalban követni. — Az Admiralis *Calden* dolgában öszve gyűlt hadi birák, a' reájok bizott dolgot már el végzeték, és nints egyéb hatra, hanem hogy a' nevezett Admiralis az ellene bé adott vádakra felelven, magát védelmezze. *Stirling*, *Eraddok*, *Master Admiralisok*, és *Martin Durham*, 's *Jun* hajós Kapitányok vóltak leg főbb vádolói.

A' napkeleti Indiából két fontos tudósitást vett a' Londoni Kormányzók; úgymint 1) hogy a' partos *Holkár* maga czimborás társait, a' *Marattaknak* fejedelmeikét ismét háborúra ingerlette a' Brittusok ellen. — 2) Hogy a' Cajennei szigetbeli fekete lakosok pártot ütöttek, annak anyavárosát *Cajennét* porrá égették, és hogy az oda való fő Kormányozót *Hugues Victort* megfogván rabságra vetették.

Egy Anglus hajós Kapitány, a' ki a' múlt October 21-ik napján történt Trafalgári tengeri üt-

közvetben maga is jelenvőlt, és a' *Victory* nevezetű Admiralisi hajón szolgált, a' néhai *Nelson* utolsó szempillantatairól illy tudósítást iktattatott bé a' Londoni közönséges újság levelekbe: Fél órával az ütközet el kezdődése után, *úgymond*, a' *Victory* nevezetű hajónak felső emeletjén, fok tisztek, katonák, és matrozok lövettek ágyon a' Francia Admiralisi hajónak az úgy nevezett *Bucentaurusnak* árboczfája tetején lévő kosárban bujt stuzosoktól. Azért Kapitány *Adair* is, a' ki a' *Victory* hajón vőlt katonákat kórmányozta, egynéhány embert az árboczfája tetején lévő kosárba fel küldött, sőt maga is utánnok ment: mindazáltal arra fel nem érhetek hanem rész szerént halva, rész szerént meg sebesítetve hullottak le. Illyenképen mivel a' *Victory* hajó felső emeletjén mind inkább inkább nevedett a' veszedelem, Adm. *Nelsonnak* javaslották, hogy vagy mennyen le arról az alsóbb emeletre, vagy leg alább a' mellyénn vitézi viselt, tzimereket tegye le. De ő mind ezekre így felelt: *Én ezeket a' tzimereket a' veszedelmes tsatákban nyertem, azért soha le sem is teszem; ha az isteni végezés azt hozzá magával, hogy most meg hallyak, ezen mellyémen lévő győzedelmi tzimerekkel kívánok meghalni.* — Három fértálykor két órára a' Francia Admiralisi hajóról egy flintából való golyóbis a' Lord *Nelson* mellyének bal részébe repült, még pedig egy tsillag felett, és az ő mellette vőlt emberek közzül is az ő Titoknokja, egynéhány tisztek és hajós katonák ágyon lövettettek. — Lord *Nelson* a' *Victory* hajónak alsóbb részébe vitetvén, mingyárt maga meg mondotta, hogy ő neki kapott sebében meg kellett halni. A' jelen-

volt Seb-orvosok is azt itilték, mindazáltal melyéből a' golyóbist ki vévén megkértek az Admirálit, hogy tsendessen tartsa önnön magát. Fogadta is szavokat, de még is a' sebbe esett katonákról és matrozokról el nem felejtkezvén, meg parantsolta, hogy azokat is kössék bé; e' mellett minden ferály órában tudositatni kívánt *Hardy* hajós kapitány kedves baráttya által a' tovább is tartott tengeri tsatának folyamatajáról. Valahányszor arról tudositatott, hogy az ő vezérlése alatt lévő hajók valamelly ellenséges hajót el fogtak, mindannyiszor meg mosolyodott; végtére olly hiradást vévén a' nevezett Kapitánytól, hogy 19 ellenséges hajók adták volna meg magokat, egészlen meg elevenedni láttatott. Dél után négy órakor az ágyuzás meg szünnén, és tudtára adattatván nékie, hogy az ő kórmánya alatt volt Angliai hajóserég az egyesült Franczia 's Spanyol hajóserégen gyözedelmet vett volna, maga is *Victoriát* kiáltott, de a' midön ezen gyözedelmes szónak ki mondasára másodszor is fel nyitotta volna a' száját, azon szempillantatban vért okádott és e' világból ki múlt.

H a d i T ö r t é n e t e k.

Az el múlt October, November és December hólnapokban szárazon és vizen történt hadi történeteket a' Frantzia és Spanyol Országi Kormány-székeknek előadások szerént kellett újság leveleinkbe bé iktatni. De mivel ezen iga alól már fel szabadultunk, és mivel az okosság és természeti törvények regulája szerént, az igasságnak megvilágosítása végett, az ellenkező részt is mindenkor meg kell halgatni: arra való nézve akként fogjuk azokat Erd. Olvasóinkat közleni ennekután.

na, a' mint az egyesült Auszriai - Orosz és Anglia Országai hivatal szerént való levelek magokban foglalják.

Miben lett legyen a' múlt October végén a' Tyrolisi tartománynak állapota, azt a' múlt esztendőben, a' 85 szám alatt költ Bécsi Diarium darabjában előadatott. A' Német Országban táborozott Csász. Kir. Armádiának példa nélkül való számos szerentsétlenségei, János Kir. Fő Herczget is arra birták, hogy az Olasz Országai Cs. Kir. Armádiával egyet értőleg a' vezérlése alatt vólt hadi népet, a' melly egyéb eránt igen nagy vitézi bátorággal viselte magát, vissza vonnya. — October 25-kén ő Kir. Fő Herczge segítő seregeket nyervén Feldmarsal Károly Eő Kir. Herczgegtől, a' Tyrolisban ki állitatott hadi népnek kórmányat kezére vette. A' mint kiki tudhattya, az északi Tyrolisi tartománynak két harmadrélze maga taplalására való kenyerét a' Svéviai és Baváriai Kerületekből szokta venni; de mivel mind a' két Kerület előtte bé zárattatott, és a' Tyrolisi tartományban öszve gyűjtött magazinumok, mind az ott táborozott, mind pedig az ottan által marsirozott Német Országai armadia miatt egészlen ki üresítettek: három hólnapi eleségnél az Eő Kir. Fő Herczgege vezérlése alatt vólt armádiának számára több nem maradhatott.

Minekutánna az egyesült Auszriai 's Orosz Császári Armádiák az Inn folyóvizétől el távoztak, és a' Salzburgi nyomos katona positiót el hagyták volna: az ellenség azon minden tekintetre nézve igen fontos pontoknak el foglalásában csak egy szempillantatig sem késedelmezett. Mar-

sal *Bernadotte* October 28-ik napján *Salzburg*-ba bé marfirozott, és egy *Baváriai* osztály sereg *Traunsteinon* és *Reichenhallon* által egészen *Lozerig* előre nyomúlt.

„A' hadi dolgoknak illy környülállási közt *János Kir. Fő Herczeg Fels. Urunknak* igen kedves és nagyra született testvér öttse magában el-tökéllette, hogy négy kompanya vadász katonasággal, 21 batallion gyalogsággal, és két lovas regementel *Hochfilzen Saalfelden* által *Radstadt*-ba marfirozzon, és a' *Tyrolisi 's Olasz Országi Armadiák* közt való egyességek fenn tartása végett mind a' *Salzburgból Spitalba* vivő utat védelmezhesse, mind pedig elegendő hadi erővel, melyhez az *Olasz Országi Csász. Armadiától* nyólcz batallionok várattak, az ellenséget mind hátulról, mind oldalról meg támadhassa. — Azonközben a' *Strubi passzus* felé előre nyomúlván az ellenség azt el foglalta, és a' *Cs. Kir. Armadiának Saalfelden* való által marsirozását meg akadályoztatta. Még is mindazáltal *Eő Királyi Fő Herczagsége*, fel veendő marfirozásának bátorságavégett azon passzusnak, el foglaltatás, *Gr. St. Julien*, és *Marquis Chasteler Csász. Kir. Feld M. Lajtinántok* által az ellenséget meg támadtatta, a' kik olly szerentsével is éltek ezen tsatájokban, hogy az ellenséget ennek nagy veszteségével egész *Reichenhallig* vissza verték. Ezen ütközetben *Baváriai Generál Deroy* halva maradt, *Gen. Minuzzi* pedig sebbe esett. —

Az *Eő Kir. Fő Herczagsége* vezérlése alatt lévő *Csász. Kir. hadi seregek*, *Novemb. 2 ik napján* már *Waldringig* és *St. Johannig* nyomúlván előre, *Eő Kir. Fő Herczagsége* a' következő napon

Hochfilczenen keresztül marfirozni igyekezett, a' midőn a' következett éjjel olly hiradással érkezett hozzá egy kurir, hogy az a' Cs. Kir. Generál, a' ki három batallion véghelyi katonasággal magát a' *Luegi* passzus háta megé vonta, az ellenségtől Novemb. 1-ső napján megtámadtatott, és vissza is nyomattatott. — Ez a' Generális Eő Kir. Fő Herczegségét arról tudósította, hogy Fr. Marsal *Bernadotte* 18000 főből álló Corpusával egészen *Radstadtig* nyomult előre. Így lévén a' környülállások lehetetlen vólt Eő Kir. F. Herczegségének előbbi feltételéhez nyúlni, hanem mingyárt parantsolatot adott ki az eránt, hogy a' Császári Királyi truppok magokat *Innsbruckig* vonnyák vissza. —

Azonközben Fr. Marsal *Ney* is *Scharnitz* (derék erőtség és passzus Tyrolisban) ellen vezetvén a' vezérlése alatt lévő hadi népét azt felkérte, 's erőszakosan leendő reárohánással fenyegette. Ugyan akkor arról is tudósítást vett *János* Kir. Fő Herczeg, hogy a' Feldmarsal *Károly* Kir. Fő Herczeg kormányja alatt lévő győzedelmeskedő Armádia a' Német Országi szerentsétlen hadi történetek miatt magát Novemb. 1-ső napján az Ets folyóvizétől vissza vonta. Illy környülállások közt vólt *János* Kir. Fő Herczeg akkor, a' midőn a' vezérlése alatt vólt Csász. Kir. hadi népnek leg nagyobb része az Inn folyóviznek környékén igen veszedelmes tanyában feküdt. — Fr. Marsal *Ney* Novemb. 3 ik napján *Scharnitzot* keményen ágyúztatta. 's háromszor rakatott annak bástyaira a' fel hágás végett lajtorjákat, de a' Lajos fő h.g. Regementebel *Swimburne* Obristlajtinántól mindenkor vissza verettetett, a' melly alkalmatossággal

a' *Scharnitzi* erősségből ki lövetett kartáts golyóbisok az ostromló ellenségben igen sok kárt tettek. Arra való nézve a' bé következett éjjel az ellenség a' *Lujtaschi* passzult bal oldalról megkerülvén, és mindennek, mind a' *Scharnitzi* passzusnak háta megé menvén, mind a' kettő kén-telen vólt magát fel adni.

Igy lévén a' környülállások, Eö Kir. Fö Herczegsége az ellenség ellen küldetett Csász. Kir. hadi népet vagy *Brenner*, vagy *Winschgau* mellé vissza menni 's magát vele egyíteni parantsolta, és Nov. 6-ik napján herczeg *Rohan Victor* is el érkezett, Eö Kir. Fö Herczegségéhez. — *Steinachban*, a' hova a' Fö Herczeg Novemb. 4-ik napján magát vissza húzta, olly tudósítált vett, hogy az ellenség nem nagy számmal nyomúlt volna *Radstadt* ellen, és hogy a' *Luegi* passzusnak el foglaltatása után, ismét vissza húzta volna magát *Halleinig*. Melly fontos következéseilehettek volna ezen hamis hiradásnak, és melly nyomos külömbség következhetett volna, ha Eö Kir. Fö Herczegsége Novemb. 8-ik napján 30 batallion gyalogságot és két lovas regementet küldhetett volna *Radstadt*on által *Salzburg* alá. — Maga Eö Kir. F. Herczegsége Novemb. 6-ikán a' *Brenner* nevezetü Tyrolisi hegyhez ment, Marq. *Chasteler* F. M. Lajtinantot pedig az alatta vólt osztály sereggel a' *Radstadti* communicationnak fenn tartására küldötte; *Jellachich* és Princz *Rohán* F. M. Lajtinantoknak azt parantsolta, hogy magokat F. M. Lajt. *Hillerrel* kaptsollyák öszve, a' kinek hasonlóképen olly parantsolatot küldött, hogy a' maga Corpussának egy részt amazoknak el fogadásokra *Pranczolba* (Boczenhez *Trient* felé egy

mérföldre) marfiroztassa. Illyen feltétellel egészen Novemb. 13-ik napjáig a' *Brenneri* hegyen maradt Eö Kir. Herczégse, a' midön a' Feldmarsal *Károly* F. Herczeg Armadiája már a' *Tagliamento* folyóviz háta megé magát vissza is húzta magát. — De a' fellyebb említett Commandirozó az Eö Kir. Fö Herczégse parantsolatját el nem követvén mind ketten *Vorarlbergben* és *Winschgauban* maradtak. Azomban az Eö Kir. F. Herczégse hadi seregeit Nov. 11-ik napján meg támadta az ellenség, de nemcsak el nem érheté a' végét, söt inkább nagy veszteséggel vissza vevetett.

(A' többi következik).

Orosz Birodalom.

A' Pétersburgi udvari Diarium egy Orosz granatiros katonáról teszen emlékezetet, a' ki a' Francia és Orosz seregek közt *Krems* mellett, Nov. 11-ik napján történt tsatában több pajtásaitól el válván, négy Francia katonától körül vétetett, a' kik ötet pardonnal kínálván, azt nemcsak el nem fogadta, söt inkább jobban megmégésedvén közülök hármát meg ölt, a' negyediket pedig el üzte. — I. Sándor Császárnak értésére esvén e' dolog ezt a' vitéz granatirost, a' ki maga vitéz tselekedetével semmit sem kérkedett, fel kerestette, és jól meg ajándékozta.

Mind a' Pétersburgi, mind több közönséges levelek azt hirdetik, hogy az Orosz Birodalomból *Chinába* küldetett követséget sokalván az oda való helytartók, a' Birodalom határán le tartoztaták, és csak néhány tudós utazokat botsátottak bé, a' többit pedig vissza küldötték. —